דאָס קאָזשעניצער שניידער׳ל

בִּין איך מיר אַ שניידער׳ל אַ גוּטער,
כ׳נעה פֿאַר׳ן קאָזשעניִצער רבי׳ן אַ פֿוּטער;
אִיך נעם אַרויס דִי גוּטע וואַטע
אוּן לעג אַריין אַנ׳אַלטע שמאַטע.
טראַ לאַ לאַ לאַ.

בִּין איך מיר אַ שניידער׳ל, ס׳איז מִיר גוּט,
לעב אִיך זיך צ פֿרִידען אוּן בערוּהט;
מִיט׳ן פֿאָדעם אוּן מִיט דער נאָדעל
לעב אִיך מיר אָב בכּבוד גדל.
טראַ לאַ לאַ לאַ.

בִּין איך מיר אַ שניידער׳ל אַ גוּטער,
נעה אִיך מִיר פֿאַר׳ן קאָזשעניִצער רבי׳ן אַ פֿוּטער;
אִיך דרעה אַ הם אַהער, אַיִך דרעה אִיהם אַ אַהִין
אוּן גנב׳ע אַראָב אַנ׳אַנדערטהאַלבען אַרשין.
טראַ לאַ לאַ לאַ.

דער בגד אִיז שוין גאַנץ פֿאַרטיג,
טראָג אִיך אִיהם אָב שעהן אוּן אַרטיג:
ער נעמט איהם קעהרען, ער נעמט איהם דרעהען
אוּן הייסט מִיר אַ קנעפּעל אִיבערצוּנעהען.
טראַ לאַ לאַ לאַ.

ער זאָגט, אַז דער בגד אִיז נִישט גוּט,
אוּן צאַפּט פֿוּן מִיר אויס דאָס בלוּט;
דער בגד אִיז גוּט ווִי דִי וועלט,
ער ווִיל מִיר נִישט בעצאָהלען קיין גראָשען געלט ...
טראַ לאַ לאַ לאַ.